

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (S. Suvac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton)

ÎN C H E I E R E

12 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni împotriva lui Leib Vainrub, Ilie Vainrub, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Fortuna Plus” în proces de lichidare privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 27 decembrie 2016, B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. a adresat cerere de chemare în judecată împotriva lui Leib Vainrub, Ilie Vainrub, intervenient accesoriu, F.P.C. „Fortuna-Plus” S.R.L. privind încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit contractului de credit nr. C14146 din 16 aprilie 2014 și acordurilor adiționale nr. C14217 din 10 iunie 2014, nr.C14498 din 27 noiembrie 2014 B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. a acordat F.P.C. „Fortuna-Plus” S.R.L. credit în sumă de 10 779 998,88 de lei, cu termenul final de rambursare până la 31 martie 2016, conform graficului stabilit la pct.1.6 din contract.

A menționat că în vederea asigurării executării obligațiilor asumate prin contractul de credit nr.C14146 din 16 aprilie 2014 și cele două acorduri adiționale, au fost încheiate contractele de fidejusiune: nr.C14146/F din 16 aprilie 2014 și nr.C14146/G din 16 aprilie 2014, potrivit cărora Ilie Vainrub și Leib Vainrub și-au asumat obligația să răspundă solidar cu S.R.L. „Fortuna Plus” pentru onorarea obligațiilor asumate prin contract.

S.R.L. „Fortuna Plus” nu și-a onorat obligațiile contractuale privind rambursarea creditului primit și achitarea dobânzii calculate pentru utilizarea lor.

A remarcat că la 02 decembrie 2016 datoria S.R.L „Fortuna Plus” față de bancă constituia suma de 11 941 816,27 de lei, formată din suma de 10 728 714,29 de lei

cu titlu de credit restant și suma de 1 183797,93 de lei cu titlu de dobândă neachitată.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 11 mai 2015 B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. a expediat în adresa debitorilor reclamațiile cu nr. 18008/2123 și nr. 18008/2124 prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei. Notificările au rămas însă fără răspuns și fără executare, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune în vederea încasării forțate a datoriei acumulate din contul pârâților, Ilie Vainrub și Leib Vainrub, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 04 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată intentată de către B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. împotriva lui Leib Vainrub, Ilie Vainrub, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Fortuna Plus” în proces de lichidare privind încasarea datoriei, s-a admis parțial.

S-a încasat în mod solidar, de la pârâții Leib Vainrub, Ilie Vainrub în beneficiul B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. datoria parțială în sumă de 500 000 de lei, taxa de stat achitată în mărime de 15 000 de lei, în total suma de 515 000 de lei.

În rest, cerința în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 5710 de lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Dmitri Lungu în interesele apelantului Ilie Vainrub, Lei Vainrub, cu menținerea hotărârii din 04 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel instanța de apel a indicat că soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, este una întemeiată.

A constatat că raportul juridic este unul obligațional născut din contractul de credit și de fidejusiune, care constă în obligația de rambursare a împrumutului.

La fel, a reținut că, în situația când debitorul nu-și onorează obligațiile asumate prin contractul de credit și acordurilor adiționale, în scopul garantării acestora au fost încheiate contracte de fidejusiune, prin urmare este justă și întemeiată soluția instanței de fond, potrivit căreia s-a dispus încasarea datoriei în mărime de 500 000 de lei din contul fidejuserilor, or până în prezent debitorul în proces de lichidare nu și-a îndeplinit obligațiunile în sensul executării obligațiunilor asumate prin contractul de credit, formând o datorie la rambursarea împrumutului față de creditorul B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A., iar conform prevederilor art. 1156 alin. (1) Cod civil în cazul neexecutării obligației principale, fidejuserul și debitorul sânt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

A reiterat și dispozițiile art. 531 Cod civil, care prevăd că o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic, prin lege sau atunci când prestația este indivizibilă, astfel, fiind neîntemeiate argumentele apelanților fidejuseri precum că au constituit garanții de executare a obligațiilor debitorului de bază, care decurg doar din contractul de credit nr. 1146 din 16 aprilie 2014, fără invocarea a careva condiții privind răsfrângerea fidejusiunii și asupra eventualelor modificări în contractul de bază. Or, prin semnarea contractelor de fidejusiune fidejuserii apelanți au garantat în mod irevocabil și necondiționat executarea obligației în sumă de până la 14 000 000 de lei, fără a se limita la obligația de plată a sumei principale, a

dobânzii, comisioanelor, etc., dar și a oricăror alte plăți la care creditorul va fi în drept să pretindă de la debitor în temeiul contractului de credit nr. C14146 din 16 aprilie 2014.

Colegiul civil a considerat ca fiind perfect valabile și contractele de fidejusiune din 16 aprilie 2014 încheiate între bancă și pârâți, în temeiul cărora au garantat obligația debitorului S.R.L. „Fortuna Plus”, care la situația din 15 iunie 2018, constituia suma de 11 912 512,22 de lei, iar în condițiile în care reclamanta a solicitat doar încasarea parțială a datoriei, instanța s-a pronunțat în limitele pretențiilor susținute.

La 13 februarie 2019 Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga au declarat recurs solicitând casarea deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, și a hotărârii din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată, din motivul încetării fidejusiunii prin modificarea obligației de bază fără acordul fidejursorilor și prin expirarea termenului (ca tardivă) (f.d. 198-203).

În motivarea recursului recurenții au menționat dezacordul față de decizia din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, și a hotărârii din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, considerând că au fost aplicate eronat normele de drept material și procesual, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, or, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță și instanța de apel le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, prin urmare concluziile instanțelor inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Au specificat că, instanța de apel a încălcat grav dreptul la apărare a apelanților or, la 20 decembrie 2018, ora 08.29, avocatul Dmitri Lunga a depus prin poșta electronica, cerere de amânare a ședinței de judecată din 20 decembrie 2018, iar instanța de apel nu s-a expus în privința acesteia.

Au menționat că instanțele inferioare nu au dat apreciere corectă și legală faptelor expuse prin referință și apel, astfel acțiunea urma a fi respinsă pe motivul încetării fidejusiunii prin modificarea obligației de bază fără acordul fidejursorilor și prin expirarea termenului.

Mai indică că fidejursorii au acceptat condițiile contractului de credit nr. C14146 din 16 aprilie 2014, iar conform art. 3.3. din contractele de fidejusiune, nici o modificare și/sau completare nu va intra în vigoare, decât dacă va fi întocmită în formă scrisă, semnată și perfectată cu respectarea tuturor regulilor de formă, care au fost respectate la încheierea contractului de fidejusiune în cauză, sau respectarea cărora este obligatorie în virtutea legii aplicabile.

Au afirmat că condițiile esențiale ale contractului de credit din 16 aprilie 2014 au fost modificate de două ori fără acordul fidejursorilor și fără înștiințarea fidejursorilor privind modificările semnate între creditor și debitorul de bază.

Au indicat că fidejursorii nu au semnat nici un acord aditional la contractele de fidejusiune, ceea ce înseamnă că garanțiile au rămas neschimbate și cu situație inițială.

La fel, recurenții au invocat că fidejusiunea a fost încetată și din motivul expirării termenului or, prin reclamațiile din 11 mai 2015, creditorul a informat fidejursorii privind survenirea cazului de default a debitorului și a solicitat achitarea anticipată a creditului, dobânzilor și altor plăți aferente, acordând 15 zile calendaristice din data emiterii reclamației, preîntâmpinându-i despre intenția de a

înainta acțiune în judecată în cazul neexecutării cerințelor reclamației.

Consideră recurenții că fidejusiunea a fost încetată prin expirarea termenului, or, reclamația a fost emisă la 11 mai 2015, iar acțiunea a fost intentată în instanța de judecată la 23 decembrie 2016, adică peste un an și jumătate.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 429-434, 436, 437, 445 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 30 ianuarie 2019 (f.d. 193), astfel recursul declarat la 13 februarie 2019 de către Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 10 aprilie 2019 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentat de avocatul Dmitri Lunga, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 26 aprilie 2019 B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat respingerea recursului lui Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga și menținerea deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, și a hotărârii din 04 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Leib Vainrub, Ilie Vainrub reprezentați de avocatul Dmitri Lunga.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh